

Možné biblické argumenty vyznávající v neprospěch pohřbů v modlitebně

¹³ Každý, kdo by se dotkl mrtvého, člověka, který zemřel, a neočistil by se od hříchu, poskvrní Hospodinův příbytek. Takový bude z Izraele vyobcován, neboť nebyl pokropen očistnou vodou; je nečistý, jeho nečistota na něm zůstává lpět. ¹⁴ Toto je řád: Když někdo zemře ve stanu, každý, kdo do toho stanu vstoupí, a každý, kdo v tom stanu je, bude nečistý po sedm dní. ¹⁵ Také každá otevřená nádoba, pokud na ní není přivázána poklice, bude nečistá. ¹⁶ Každý, kdo se na poli dotkne skoleného mečem nebo mrtvého anebo lidských kostí či hrobu, bude nečistý po sedm dní. (Num 19:13-16 CEP)

Nařízení pro kněze

Hospodin řekl Mojžíšovi: "Mluv ke kněžím, Áronovcům, a řekni jim: Žádný kněz se neposkvrní při někom mrtvém ze svého lidu ² s výjimkou svého nejbližšího příbuzného: matky, otce, syna, dcery, bratra ³ a svobodné sestry; byla mu blízká, protože se neprovdala; při ní se smí poskvrnit. ⁴ Neposkvrní se ve svém lidu ani jako manžel, aby nebyl znesvěcen. ⁵ Kněží si nebudou vyholovat na hlavě lysinu ani zastříhovat okraj svého vousu ani své tělo zjizvovat. (Lev 21:1-5 CEP)

Nařízení pro velekněze

¹⁰ Kněz, přední mezi svými bratry, na jehož hlavu byl vylit olej pomazání a který byl uveden v úřad, aby oblékal kněžské roucho, nebude mít vlasy na hlavě neupravené a neroztrhne své roucho. ¹¹ Nepřistoupí k nikomu mrtvému, neposkvrní se ani při svém otci ani při své matce. (Lev 21:10-11 CEP)

Nařízení pro Ezechiele ohledně pohřbu jeho ženy

Sténej potichu, nekonej smuteční obřady za mrtvé, oviň si turban, na nohy si obuj opánky, nezahaluj si vous a nejez smuteční chléb, který ti lidé přinesou." ¹⁸ Ráno jsem o tom mluvil k lidu a večer mi zemřela žena. A já jsem ráno učinil, jak mi bylo přikázáno. ¹⁹ I řekl mi lid: "Neoznámíš nám, co pro nás znamená to, co děláš?" ²⁰ Odvětil jsem jim: "Stalo se ke mně slovo Hospodinovo: ²¹ Řekni izraelskému domu: Toto praví Panovník Hospodin: Hle, já znesvěťím svou svatyni, pýchu vaší moci, žádost vašich očí a libost vaší duše. A vaši synové a vaše dcery, které zanecháte, padnou mečem. ²² Pak se zachováte tak, jak jsem se zachoval já. Nezahalíte si vous a nebude jíst smuteční chléb, který vám lidé přinesou. ²³ Na hlavách budete mít turbany a na nohou opánky, nebudete naříkat ani plakat; zahynete pro své nepravosti a jen budete vzdychat jeden přes druhého.

²⁴ Ezechiel je vám předzvěstí. Zachováte se ve všem jako on. Až k tomu dojde, poznáte, že já jsem Panovník Hospodin." (Ez 24:17-24 CEP)

Svatá místa v novozákonní době – proč výše uvedené texty

nebrání pohřbům v modlitebně:

Přestože naše sbory nazýváme chrámy a Boží dům, je třeba si uvědomit podstatné rozdíly mezi chrámem a modlitebnou.

- chrám může být jen jeden – modliteben a synagog může být hodně
- chrám se vyznačuje místností, kde viditelně přebývá Bůh a kde probíhají obřady (oběti) – v modlitebně se Boží přítomnost vztahuje k věřícím: „Neboť kde jsou dva nebo tři shromážděni ve jménu mém, tam jsem já uprostřed nich. (Mat 18:20 CEP)
- Kultická nečistota zabraňující účasti v chrámu není nemorálním jednáním (menstruace, dotyk s mrtvolou, výron semene)
- V Novém zákoně už neexistují svatá místa (svaté místo může určit pouze Bůh nikoliv člověk – pokud hovoříme o vysvěcování modliteben a kazatelů, používáme nesprávné pojmy, které jsme si půjčili z katolictví. Žádný člověk nemůže nikomu druhému ani místu propůjčit svatost. V modlitebnách se chováme uctivě a pietně, ale to neznamená, že je to svaté místo.

- e) Je zajímavé srovnat s pohřby v modlitebnách svatby v modlitebnách. O nich obvykle nikdo nepochybuje, protože jsme si na ně už zvykli, byť v Bibli nikde nečteme, že by se svatby odehrály v chrámu (max. v synagogách).

Pohřební bohoslužby v dějinách adventistického hnutí

https://egwwritings.org/?ref=en_1EGWLM.199.2¶=12667.1030

March 18, 1850, Oswego, New York {1EGWLM 199.1}

Dopis Leonardu W. Hastingsovi {1EGWLM 199.2}

Dopis útěchy adresovaný blízkému příteli Leonardu Hastingsovi, jehož žena právě zemřela ve věku 42 let a zanechala po sobě zarmouceného manžela 6 dětí. Dostala vidění, týkající se kritiků, kteří se stavěli proti tomu, že pohřeb proběhl v sobotu.

I saw they did wrong in afflicting the afflicted by reproving you for having the funeral on the Sabbath. I saw they had better been looking at themselves and seeing where they had erred from the path of duty that God had marked out for them to go in. {1EGWLM 200.2}

Překlad: Viděla jsem, že se dopouštěli špatného, když sužovali soužené tím, že je napomínali, jelikož uspořádali pohřeb v sobotu. Viděla jsem, že by se měli raději podívat sami na sebe a zjistit, kde sešli z cesty povinností, kterou jim Bůh vyznačil, aby po ní šli. {1EGWLM 200.2}

Pohřeb Ellen Whiteové

<https://thecompassmagazine.com/blog/100-years-ago-today-ellen-g-whites-funeral>

Když Ellen Whiteová zemřela 16. července 1915, připomněly její život a službu tři pohřební bohoslužby a jedno rozloučení u hrobu. Celkem se těchto rozloučení zúčastnilo podle odhadů 5400 lidí.

První pohřeb proběhl na trávníku před domem Whiteových v Elmshavenu v Kalifornii. Druhý se konal v Oaklandu, Kalifornie a třetí a největší pohřební bohoslužba byla uspořádána v sobotu 24. července v Battle Creeku, Michigan, kde Ellen Whiteová žila mnoho let a kde měla být uložena do hrobu vedle svého manžela Jamese.

F.M. Wilcox, šéfredaktor časopisu *Review and Herald*, popisuje bohoslužbu, která proběhla v rámci dopolední pobožnosti:

Přátelé dostali příležitost, aby mohli v Tabernacle (stánek – což je název modlitebny CASD v Battle Creeku), od osmi hodin do půl desáté pohlédnout na známou tvář.

Šest kazatelů stálo čestnou stráž v Tabernacle a střídali se po dvaceti minutách, kdy po dvojicích stáli jeden u hlavy a druhý u nohou rakve (viz foto)... Tělo spočívalo v prosté černé rakvi bez výzdoby kromě prosté tabulky s vyrytými slovy „v pokoji“.

Rakev byla umístěna přímo před kazatelnou, jež byla obklopena bohatou směsí palem, kapradin a květin. Květinových darů bylo velmi mnoho a byly nádherné. Je třeba zmínit jeden z těchto květinových darů představující otevřenou Bibli, vytvořenou z bílých a růžových karafiátů, který věnovalo nakladatelství Pacific Press Publishing. Na otevřených stránkách bylo možné číst nápis „Hle, přijdu brzo, a má odplata se mnou“... Dále před kazatelnou visel kříž z bílých růží. Na připevněné stuze tohoto kříže byla poslední slova, která sestra Whiteová pronesla: „Vím, komu jsme uvěřila.“...

Na bohoslužbu v Tabernacle přišlo velmi mnoho lidí. Odhaduje se, že se zúčastnilo cca 4000 lidí a Tabernacle byl zcela zaplněn. Mnozí stáli na chodbách, a ve dveřích a všude kolem, protože už nebylo možné najít místo k sezení.

Podle Wilcoxe mnohé okolní sbory zrušily svou sobotní bohoslužbu, aby se členové a kazatelé mohli pohřbu zúčastnit. Byli přítomni i bratři z vedení Generální konference a mnoho vedoucích osobností z města Battle Creeku včetně mnoha zástupců adventistických sborů napříč státními Michigan, Illinois a Indiana.

Pohřeb Jamese S. Whitea

James White zemřel 6. srpna v pátek večer.

V sobotu odpoledne 13. srpna 1881 se shromáždilo asi 2500 adventistů sedmého dne a obyvatel Battle Creeku v Tabernacle, aby se zúčastnili pohřbu Jamese Whitea. Zúčastnila se jej i Ellen Whiteová, přestože byla vážně nemocná.

Při pohřbu připomněl Uriah Smith co James White vykonal a jak stál u vzniku Církve adventistů sedmého dne. Vzpomínal na různé společné příhody a podrobně popsal charakteristické povahové rysy muže, s kterým tak úzce spolupracoval po mnoho let. Když Smith dokončil svou řeč, Ellen Whiteová neočekávaně vstala ze své pohovky, aby promluvila k zástupcům posluchačů. Toužila říci něco, aby ukázala, že sdílí křesťanskou naději a ta ji podpírá v této hodině smutku.

Devadesát pět drožek se zúčastnilo pohřebního průvodu do Oak Hill Cemetery (název hřbitova) a navíc šlo asi 100 lidí pěšky. James White byl uložen do rodinného hrobu, kde už leželi jeho dva synové i jeho otec s matkou John a Elizabeth Whiteovi.

Po pohřbu byla Ellen Whiteová opět dopravena do sanatoria, kde strávila noc. V neděli byla převezena na lůžku domů, kde se setkala s členy rodiny, kteří přijeli na pohřeb.

<http://perspectives.adventist.org/en/questions-answers/questions/go/2017-01-27/is-it-biblical-to-have-funeral-services-in-church/>

Je biblické mít pohřební bohoslužby v modlitebně?

Ted Wilson, předseda církve adventistů sedmého dne

27. ledna, 2017

Otázka: Je biblické mít pohřební bohoslužby v modlitebně? Není to podvrh naší víry o stavu mrtvých? — Odala, z Malawi

Odpověď: Jako adventisté sedmého dne věříme v učení Bible, že „mrtví nevědí nic“ (Kaz 9,5-6) a že když člověk zemře „jeho úmysly se rozplynou v ten den“ (Ž 146,4). Jinými slovy nás

Bible učí, že smrt je nevědomým spánkem, ze kterého se zesnulí neprobudí, dokud nebudou Bohem vzkříšeni v poslední den (J 5,28; 1 K 15,51-55; 1 Te 4,16-17).

Jelikož mrtví nevědí nic, je pohřební bohoslužba zaměřena na potěšení a povzbuzení živých a je to také projev úcty k zesnulému. Když pořádně tuto bohoslužbu v modlitebně, neubírá to nic z naší víry týkající se stavu mrtvých.

Pohřební bohoslužba (nebo také vzpomínková bohoslužba) je vynikající příležitostí přitáhnout lidi k Ježíši. Když někdo zemře, je to silná připomínka toho, že všichni jsme smrtelní a že jednoho dne všichni zemřeme (s výjimkou těch, kteří uvidí Ježíše přijít za svého života). Smrt blízkého přítele nebo milované osoby nám dává mimořádnou příležitost vážně uvažovat o smyslu života, a zda je někdo či něco nad námi během těch pár let života, které trávíme na této planetě.

Pohřební bohoslužba může přinést naději a povzbuzení díky krásné povznášející hudbě, sdíleným vzpomínkám a biblickému poselství přinášejícímu naději. Kde se pobožnost koná – ať už v modlitebně, v obřadní síni, venku či jinde není tak důležité, jako biblické poselství naděje, které tam zaznívá.